

SL

SL

SL

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 18.12.2006
COM(2006) 828 konč.

SPOROČILO KOMISIJE

SPOROČILO KOMISIJE O PREGLEDU REŽIMA EU ZA NADZOR IZVOZA BLAGA IN TEHNOLOGIJE Z DVOJNO RABO

[COM(2006) 829 konč.]
[SEC(2006) 1696]

SPOROČILO KOMISIJE

SPOROČILO KOMISIJE O PREGLEDU REŽIMA EU ZA NADZOR IZVOZA BLAGA IN TEHNOLOGIJE Z DVOJNO RABO

POVZETEK

Ozadje predlogov in njegovi cilji

Nadzor izvoza blaga in tehnologije z dvojno rabo je ključen v boju proti širjenju orožja za množično uničenje (WMD). Njegov namen je preprečiti, da bi blago ali tehnologije, ki se sicer uporabljajo v miroljubne namene (t.i. blago z dvojno rabo) prišlo v države, ki bi jih uporabile za programe širjenja WMD, ali do organizacij, ki bi jih lahko uporabile za teroristične ali vojaške namene.

Po napadih 11. septembra 2001 mednarodna skupnost meni, da je nadzor blaga in tehnologije z dvojno rabo eden ključnih instrumentov v boju proti širjenju WMD in si zato zelo prizadeva za povečanje nadzora nad njimi. Varnostni svet združenih narodov je leta 2004 sprejel Resolucijo 1540, ki poziva k posplošenju nadzorov izvoza in uvedbi nadzora nad tranzitom in posredništvom blaga z dvojno rabo. Evropski svet z akcijskim načrtom EU, ki ga je sprejel junija 2003, in Strategijo proti širjenju orožja za množično uničenje, ki jo je sprejel decembra 2003, poziva k številnim konkretnim ukrepom za poostrotev nadzora, tudi s kazenskimi sankcijami za kršitve nadzora izvoza. Zahteval je tudi pregled delovanja nadzorov, ki jih izvajajo države članice, ki je bil izveden v letih 2004 in 2005 in je pokazal, da so izboljšave potrebne na številnih področjih; sledile so intenzivne razprave z državami članicami in posvetovanja z industrijo EU o možnih ukrepih za izboljšanje režima EU za nadzor izvoza.

Blago z dvojno rabo obsega zelo raznoliko blago in tehnologije, kot so kemični in biološki izdelki, jedrske tehnologije, optična in laserska tehnologija, materiali za letalsko elektroniko in določena programska oprema. To blago in tehnologije imajo visoko dodano vrednost, pri čemer ima industrija Skupnosti konkurenčno prednost. Politika EU mora na tem področju najti pravo ravnotežje med zaščito varnosti in izogibanjem širjenju WMD na eni strani ter spodbujanjem konkurenčnosti industrije EU in ohranjanjem ter ustvarjanjem novih delovnih mest v sektorju visoke tehnologije na drugi strani.

Kot rezultat priprav zadnjih dveh let Komisija predstavlja predlog za preoblikovano Uredbo Sveta o nadzoru izvoza blaga in tehnologij z dvojno rabo (Uredba Sveta (ES) št. 1334/2000), skupaj s številnimi nezakonodajnimi ukrepi. Ti predlogi imajo trojni cilj:

- izboljšati varnost, in sicer z učinkovitejšim nadzorom izvoza v razširjeni Evropski uniji s 25 državami članicami oziroma kmalu 27;
- zagotoviti prijaznejše zakonodajno okolje za podjetja z namenom spodbujanja njihove konkurenčnosti na mednarodnem trgu, in sicer tako, da se zagotovi večja jasnost režima EU za nadzor izvoza, zmanjšajo regulatorne obremenitve pri izvajanju nadzora izvoznikov EU, zagotovi enotnejša in bolj homogena uporaba Uredbe EU o nadzoru izvoza v celotni EU in olajša trgovina na notranjem trgu;
- spodbujati večjo usklajenost nadzorov izvoza na mednarodni ravni.

Povzetek predlogov

Nekateri predlogi za spremembo Uredbe o blagu z dvojno rabo bodo povečali učinkovitost nadzorov in posledično **varnost**:

- v skladu z Resolucijo Varnostnega sveta Združenih narodov št. 1540 se bo določen nadzor izvajal nad blagom, ki je v tranzitu v EU, ter nad posredniškimi storitvami, kadar bodo te zadevale blago ali tehnologije, ki se lahko uporabijo v programu WMD;
- države članice zagotovijo uvedbo kazenskih sankcij za hujše kršitve nadzora izvoza;
- izboljšanje izmenjave informacij med državami članicami in različnimi ravni njihovih uprav;
- zagotovitev ustreznih možnosti za pregled, kadar namerava država članica odobriti izvoz, ki ga druga država članica obravnava kot grožnjo svojih bistvenih varnostnih interesov ali ki ga je pred tem druga država članica že zavrnila;
- izboljšanje sodelovanja med državami članicami glede izvajanja nacionalnega nadzora nad blagom, ki ni navedeno v Prilogi.

Drugi predlogi za spremembo Uredbe o blagu z dvojno rabo bodo **izboljšali zakonodajno okolje za industrijo EU** in ne bodo olajšali le njihovega poslovanja v EU, ampak tudi spodbudili mednarodno konkurenčnost. Ti predlogi so:

- nadomestitev sedanjih zahtev v zvezi s predhodnim dovoljenjem za prenos določenega blaga znotraj EU z zahtevo po predhodnem obvestilu, kar bi državam članicam še vedno omogočalo, da ustavijo nezaželene prenose;
- razjasnitev nekaterih določb Uredbe, kot na primer tistih v zvezi z neopredmetenimi prenosi tehnologije, ki se sedaj v državah članicah uporabljajo različno.
- izjava o načelu, da je treba izvoznikom EU z dobrimi nameni, ki izvažajo blago iz EU v skladu z uredbami EU o nadzoru izvoza, zagotoviti pravno varnost, če tak izvoz v tretji državi obravnavajo kot nedovoljen, in potreba po večjem sodelovanju pri reševanju takšnih zadev s tretjimi državami;
- spodbujanje uporabe globalnih dovoljenj z večjim notranjim nadzorom za podjetja ter večja uporaba splošnih izvoznih dovoljenj Skupnosti in nacionalnih splošnih izvoznih dovoljenj;
- zahteva držav članic po uvedbi okvirnih rokov za obravnavanje zahtevkov za izvozno dovoljenje.

Doseči bi bilo treba tudi večjo usklajenost uporabe Uredbe v državah članicah, in sicer s sprejetjem smernic ali najboljših praks za njeno izvajanje.

Namen nekaterih predlogov je torej **spodbuditi večjo usklajenost nadzora izvoza na mednarodni ravni**, tj. večjo usklajenost stališč EU v mednarodnih režimih, večjo udeležbo industrije EU pri določanju blaga, ki ga je treba nadzorovati, in pristop vseh držav članic k zadevnim režimom. Komisija je zasnovala tudi program tehnične pomoči za podporo tretjim

državam pri vzpostavitvi ustreznih režimov za nadzor izvoza. Predlog Uredbe vključuje tudi klavzulo, ki predvideva pogajanja s tretjimi državami o sporazumih o vzajemnem priznavanju izvoznih dovoljenj, in določbo o možnosti sprejetja začasnih postopkov nadzora izvoza za raziskovalne programe EU in druge projekte, v katere so vključene tretje države.

Nazadnje Komisija predlaga vzpostavitev regulativnega odbora, odgovornega zlasti za spremembe prilog Uredbe, ki vsebujejo sezname nadzorovanega blaga in druge tehnične določbe. Postopek, v skladu s katerim bi Komisija po pozitivnem mnenju odbora, ki bi ga sestavljali predstavniki držav članic, sprejela navedene spremembe, bi omogočal hitrejšo posodobljanje seznama nadzorovanega blaga, za kar je sedaj potrebna odločba Sveta, ki jo ta sprejme na podlagi predloga Komisije.

Nadaljnji ukrepi

Čeprav je nadzor izvoza blaga z dvojno rabo in tehnologije del skupne trgovinske politike Skupnosti, pa je bistven tudi za varnostno politiko EU in je povezan z občutljivimi politikami, kot je boj proti širjenju orožja za množično uničenje. Komisija namerava na tem področju še naprej tesno sodelovati z državami članicami, da bo sistem EU nadzora izvoza pripomogel k zagotavljanju evropske in svetovne varnosti, ki jo pričakujejo državljani, hkrati pa ustvaril ugodno zakonodajno okolje za raziskovalne in gospodarske dejavnosti, ki so potrebne za uspeh evropskega gospodarstva.

Komisija se zavzema za pospešen pregled predlogov, da bo lahko Svet hitro sprejel predlog za preoblikovanje Uredbe o blagu z dvojno rabo in za ukrepe, ki jih je treba sprejeti na področjih, za katera zakonodajni predlogi še ne obstajajo.

OSNUTEK SPOROČILA KOMISIJE O PREGLEDU REŽIMA EU ZA NADZOR IZVOZA BLAGA IN TEHNOLOGIJE Z DVOJNO RABO

I. Uvod – cilj Sporočila

Nadzor izvoza blaga in tehnologije z dvojno rabo je ključen v boju proti širjenju orožja za množično uničenje (WMD). Nadzor naj bi preprečil, da bi blago ali tehnologije prišle v države, ki bi jih uporabile za programe širjenja WMD, ali v organizacije, ki bi jih lahko uporabile za teroristične ali vojaške namene. Čeprav je namen nadzorov zagotavljanje varnosti, so del ukrepov trgovinske politike, ki omejujejo poslovanje proizvajalcev in izvoznikov EU; te omejitve ne bi smele preseči potrebnega minimuma, da se ne ogrozi njihove mednarodne konkurenčnosti.

Glavni cilj tega sporočila je predlog ukrepov za povečanje učinkovitosti nadzora blaga z dvojno rabo v razširjeni Evropski uniji v skladu z Akcijskim načrtom proti WMD, ki ga je sprejel Evropski svet junija 2003, in Strategijo EU proti širjenju orožja za množično uničenje (WMD), ki jo je Evropski svet sprejel decembra 2003. Cilj je tudi večja jasnost in zmanjšanje regulatornih obremenitev pri izvajanju nadzora izvoznikov EU, pri čemer se upošteva potreba po sprejetju pravnega okvira za uskladitev z Resolucijo Varnostnega sveta Združenih narodov št. 1540.

II. Ozadje

Širjenje orožja za množično uničenje in možnost, da ga brezobzirne države in teroristične skupine uporabijo v ta namen, je izredno pomembno mednarodno vprašanje varnosti. Evropska strategija varnosti opredeljuje navedeno orožje in njihove nosilce kot verjetno največjo grožnjo evropski varnosti. Izrecno ugotavlja, da je nadzor izvoza pripomogel k upočasnitvi širjenja WMD. Skupna trgovinska politika Evropskih skupnosti je eden od načinov za boj proti širjenju WMD. Po dveh odločitvah Sodišča evropske skupnosti iz leta 1995, po katerih spada nadzor izvoza blaga z dvojno rabo pod skupno trgovinsko politiko (podrobnosti v Prilogi II tega dokumenta), je Svet sprejel Uredbo (ES) št. 1334/2000 o vzpostavitvi režima Skupnosti za nadzor izvoza blaga in tehnologije z dvojno rabo.

Z Uredbo Sveta (ES) št. 1334/2000 je bil vzpostavljen režim Skupnosti za nadzor takega blaga in tehnologije z dvojno rabo, ki uvaja zahtevo po odobritvi v zvezi z dovoljenjem za njihov izvoz. Seznam nadzorovanega blaga je v Prilogi I k Uredbi in temelji na seznamih mednarodnih režimov nadzora izvoza, ki zajemajo biološko in kemično blago (avstralska skupina), jedrsko blago (skupina držav dobaviteljic jedrskega blaga) in sestavne dele, povezane s konvencionalnim orožjem (Wassenaarski sporazum). Podrobnosti o mednarodnih režimih za nadzor izvoza so na voljo v Prilogi III.

Čeprav se Uredba (ES) št. 1334/2000 v EU neposredno uporablja, pa je njeno izvajanje odvisno od posameznih uprav držav članic, ki imajo relativno velik manevrski prostor, zlasti glede uvedbe dodatnih nacionalnih nadzorov.

Vse države članice EU-25 so tudi članice avstralske skupine in skupine držav dobaviteljic jedrskega blaga, Ciper še ni pristopil k Wassenaarskemu sporazumu, sedem držav članic (Ciper, Estonija, Latvija, Litva, Malta, Slovaška in Slovenija), vključno z Romunijo (v postopku pristopa k EU), pa še ni pristopila k Režimu nadzora raketne tehnologije. Evropska komisija je članica avstralske skupine in opazovalka v skupini držav dobaviteljic jedrskega blaga in Wassenaarskega sporazuma, čeprav lahko po sprejetju akcijskega načrta s solunskega

vrha sodeluje na srečanjih, skupaj s predstavniki sekretariata Sveta kot članica delegacije predsedstva EU.

Po terorističnih napadih 11. septembra 2001 je bil prvotni mandat navedenih režimov, cilj katerih je bil državam preprečiti pridobivanje blaga z dvojno rabo za proizvodnjo WMD ali konvencionalnega orožja, spremenjen tako, da se prepreči pridobivanje blaga z dvojno rabo, ki bi se lahko uporabilo za teroristične napade (z WMD ali konvencionalnimi sredstvi).

Spremenilo pa se je tudi mednarodno okolje, saj zaradi intenzivnejših mednarodnih izmenjav in pojava novih gospodarskih subjektov ti mednarodni režimi nadzora izvoza ne predstavljajo več večine dobaviteljev zadevnih tehnologij z dvojno rabo za proizvodnjo orožja ali WMD.

Delno bi bilo treba to vrzel srednjeročno zapolniti z izvajanjem Resolucije Varnostnega sveta Združenih narodov št. 1540, ki obravnava te nadzore večstransko. Druga skrb vzbujajoča vprašanja pa so zagotavljanje, da mednarodni režimi za nadzor izvoza sledijo razvoju inovacij, da se nadzor ne izvaja nad blagom, ki je izven okvira mednarodnih režimov zelo razširjeno, in da so pravila med podpisnicami mednarodnih režimov usklajena v največji možni meri.

Grožnja, da bi teroristi uporabili orožje za množično uničenje, je spodbudila sprejem akcijskega načrta s solunskega vrha, ki je pozval zlasti k okrepitvi nadzorov izvoza s strani EU, izmenjavi občutljivih informacij, boljši medsebojni povezanosti izvoznikov, večji vlogi EU v mednarodnih režimih nadzora izvoza in uvedbi medsebojnih strokovnih pregledov izvajanja Uredbe v državah članicah. Medsebojne strokovne preglede je koordinirala projektna skupina, ki ji je predsedovala Komisija, in je novembra 2004 s svojimi sklepi seznanila Svet. Svet za splošne zadeve je od takrat dalje redno spremljal napredek pri uresničevanju medsebojnih strokovnih pregledov (nazadnje v decembrski izjavi 2005). Evropski svet je 17. in 18. junija 2004 sprejel tudi deklaracijo o kazenskih sankcijah, v kateri je opomnil na zavezo za sprejem skupnih strategij v zvezi s kazenskimi sankcijami za nedovoljen izvoz, posredovanje in tihotapljenje materialov, povezanih z WMD, ki so jo države članice dale v okviru Evropske strategije proti WMD.

Poleg varnostnega vidika je pomemben tudi gospodarski vidik proizvodnje ter izvoza blaga in tehnologij z dvojno rabo, saj so zadevni izdelki in tehnologije zelo različni ter imajo visoko dodano vrednost in tehnološko vsebino, EU pa ima kot glavna izvoznica navedenega blaga konkurenčno prednost. Čeprav zaradi narave blaga z dvojno rabo ni na voljo natančnih statističnih podatkov, je izvoz blaga iz tarifnih številke, ki vključujejo blago z dvojno rabo, znašal okoli 128 milijard EUR izvoza EU leta 2004 in 142 milijard EUR izvoza leta 2005 oziroma skupaj 13 % vsega izvoza blaga EU¹. Ocenjuje se tudi, da je v EU več kot 5000 družb, ki izvažajo to nadzorovano blago.

III. Glavna vprašanja v zvezi z nadzorom izvoza

Glavna področja, na katerih so potrebne izboljšave na ravni EU in držav članic, ki jih je opredelila tudi projektna skupina v medsebojnih strokovnih pregledih in Svet v svoji izjavi z dne 13. decembra 2004, so:

¹ Ta izvoz zadeva vse tarifne številke, ki zajemajo blago z dvojno rabo, torej tudi blago, ki strogo gledano ni blago z dvojno rabo.

- zagotovitev preglednosti zakonodaje z izvajanjem sistema EU in seznanjenost javnosti z njo;
- zmanjšanje znatnih razlik v praksah držav članic;
- proučitev možnosti za uvedbo dodatnih nadzorov nad tranzitom in pretovarjanjem blaga z dvojno rabo;
- zagotavljanje pomoči pri prepoznavanju nadzorovanega blaga z dvojno rabo;
- boljša izmenjava informacij o zavrženih dovoljenjih in proučitev možnosti za vzpostavitev baze podatkov za izmenjavo občutljivih, tajnih informacij;
- dogovor o najboljših praksah izvajanja nadzorov;
- večja preglednost za bolj usklajeno izvajanje nadzorov nad blagom, ki ni navedeno v Prilogi, (skupna določba/nadzor končne uporabe) na ravni EU;
- večje sodelovanje izvoznikov;
- dogovor o najboljših praksah za nadzorovanje neopredmetenih prenosov tehnologije.

Resolucija Varnostnega sveta Združenih narodov št. 1540 je uvedla nekatere nove obveznosti, tudi sprejetje ustreznih določb za preprečevanje nezakonitega tihotapljenja, tranzita, pretovarjanja, posredovanja in ponovnega izvoza blaga z dvojno rabo, ter vzpostavila načelo izreka kazni za kaznivo dejanje ali upravne kazni za kršitve uredb o nadzoru izvoza. Kar zadeva nadzor posredništva, Komisija to razume kot zagotavljanje posredniških storitev, pri čimer se vpleteni gospodarski subjekt zaveda, da bo blago uporabljeno za orožje za množično uničenje, vendar posel kljub temu izvede.

Praktične izkušnje so tudi pokazale, da postavlja ekstrateritorialen zahtevek tretjih strani za nadzor izvoza uvoznike in izvoznike EU v neugoden položaj. Da bi se izognili upravnim ali celo kazenskim sankcijam za poslovanje znotraj EU, ki je v skladu s pravili EU, so včasih prisiljeni upoštevati omejitve tretjih držav v zvezi s ponovnim izvozom znotraj EU blaga, ki po poreklu ni iz EU, ali z izvozom blaga v tretje države, ki je brez omejitev in proizvedeno v EU, če imajo sestavne dele, ki po poreklu niso iz EU. Državljeni EU se lahko soočijo tudi z zahtevo za njihovo izročitev v tretjo državo, če je njihov izvoz sicer v skladu s pravili EU, v tretji državi pa je nezakonit. Spomniti velja, da predvideva Uredba o blagu z dvojno rabo celovit pravni okvir za izvoz blaga in tehnologije z dvojno rabo ter z njimi povezane storitve in da je treba glede na drugačno zakonodajo tretjih držav, ki bi lahko tak izvoz obravnavale za kaznivo dejanje, zagotoviti pravno varnost za izvoznike blaga in tehnologije z dvojno rabo ter z njima povezane storitve, za katere velja Uredba, če ti izvozniki poslujejo v skladu z njenimi določbami in izvedbenimi določbami, sprejetimi v skladu z Uredbo. Najboljši način reševanja teh težav je okrepitev sodelovanja EU in zadevnih tretjih držav, da se spodbudi konvergenca nadzorov. Zato Komisija predlaga, da se v Uredbo o nadzoru izvoza vključi določba za spodbujanje takšnega sodelovanja s tretjimi državami.

Izkušnje, pridobljene s projekti, ki jih financira ES, kot je Galileo, v katere so vključene tretje države, so pokazale, da bi bilo primerno vzpostaviti začasne postopke za določitev podrobnih pravil EU za izročitev tehnologije z dvojno rabo EU tretjim državam v okviru navedenih projektov.

Redni stiki z industrijo in zbiranje pripomb izvoznikov v okviru študije ocene učinka (glej naslednji oddelek) so pokazali, da se glavne težave industrije pojavljajo na naslednjih področjih:

- potreba po večji preglednosti in predvidljivosti pravil;
- hitrejša sprejemanje odločitev nacionalnih organov o zahtevkih za izvozna dovoljenja, zlasti glede blaga, ki ni navedeno v Prilogi;
- enotna uporaba Uredbe o blagu z dvojno rabo v EU, da ne pride do izkrivljanja konkurence, tudi kar zadeva razlago pojma nadzorovanega blaga in izvajanje nacionalnih nadzorov nad blagom, ki ni navedeno v Prilogi;
- poenostavitev režima z manj zapletenimi seznammi nadzorovanega blaga, zlasti z zagotavljanjem rednih pregledov ustreznosti seznamov glede na razpoložljivost blaga in inovacij v državah zunaj EU, s poudarkom na odkrivanju kršiteljev in ustvarjanju več instrumentov za lažje poslovanje zanesljivih izvoznikov, in ne samo na blagu z dvojno rabo;
- zmanjšanje številnih ravni urejanja (v okviru režimov, na ravni EU in na nacionalni ravni, potreba po spoštovanju pravil o nadzoru ponovnega izvoza, ki veljajo v tretjih državah);
- uvedba izdajanja dovoljenj v elektronski obliki;
- težave, ki jih povzroča ekstrateritorialno izvajanje nadzora nekaterih tretjih držav;
- nadomestitev sedanje zahteve v zvezi s predhodnim dovoljenjem za prenos blaga znotraj EU, ki se trenutno uporablja za najbolj občutljive izdelke, s sistemom predhodnega obveščanja.

IV. Priporočila in predlogi za pregled režima EU za nadzor izvoza in njegovega prispevka k mednarodnim prizadevanjem za neširjenje orožja za množično uničenje

Pri oblikovanju posebnega predloga za Svet je Komisija poleg stališč držav članic in industrije upoštevala tudi načelo sorazmernosti, da bodo zakonodajne spremembe prinesle več varnosti, ne da bi neupravičeno ovirale poslovanja družb EU v tujini.

Večino drugih zakonodajnih sprememb, poleg tranzita, pretovarjanja in posredništva, opravičujejo že dolgo poznane razlike pri izvajanju nekaterih določb Uredbe v državah članicah, kar so potrdili tudi medsebojni strokovni pregledi in študija ocene učinka. Te določbe bi lahko še zaostri, da bi se povečala učinkovitost sistema EU za nadzor izvoza blaga z dvojno rabo. Področja, za katera niso potrebne zakonodajne spremembe, ampak upravni ukrepi ali sprejetje najboljših praks, so bila opredeljena na enak način.

Ključni cilji priporočil Komisije so:

- več jasnosti in preglednosti ter po možnosti poenostavitev sistema nadzora EU izvoza blaga z dvojno rabo;

- zagotovitev dosledne uporabe Uredbe v EU z večjo učinkovitostjo in uspešnostjo pri nadzorih in odpravljanju izkrivljanja konkurence med izvozniki v različnih državah članicah;
- omejitev regulatornih obremenitev za izvoznike EU, pri čemer je treba upoštevati, da se jih s tem ne sme spraviti v podrejen konkurenčni položaj glede na izvoznike iz tretjih držav;
- zmanjšanje trgovinskih ovir na notranjem trgu EU.

Po razpravah z državami članicami so priporočila Komisije v tem dokumentu razdeljena na pet področij:

a) ***Predlogi za preoblikovanje Uredbe ES št. 1334/2000.*** Ti predlogi so predmet ločenega predloga Komisije, ki zelo podrobno obravnava rezultate študije ocene učinka. Med drugim obravnava naslednja področja: razširitev nadzora na tranzit, pretovarjanje², posredništvo in ponovni izvoz; razjasnitev opredelitve nadzora neopredmetenih prenosov tehnologije; vzpostavitev postopka komitologije za sprejetje seznamov nadzorovanega blaga; izboljšanje izmenjave informacij o nacionalnih nadzorih blaga, ki ni navedeno v Prilogi, v skladu z ustreznimi varnostnimi standardi; izboljšanje izmenjave informacij o zavrnjenih dovoljenjih z možnostjo vzpostavitve varnega elektronskega sistema za izmenjavo informacij med Komisijo, državami članicami in Svetom; mednarodno sodelovanje s tretjimi državami z možnostjo sprejetja začasnih pravil o nadzoru izvoza v primeru posebnih projektov, ki jih financira ES, ki omogočajo možnost dostopa tretjih držav do tehnologij z dvojno rabo EU; vključitev sklicevanja na kazenske sankcije, vsaj za hujše kršitve Uredbe in njenih izvedbenih določb, ki so jih sprejele države članice, v preoblikovani člen 21 kot odziv na zahtevo Evropskega sveta po uvedbi kazenskih sankcij iz junija 2004 in Resolucijo Varnostnega sveta Združenih narodov št. 1540, ki zahteva uvedbo ustreznih civilnih ali kazenskih sankcij za kršitev uredb o nadzoru izvoza; nadomestitev preostalih nadzorov znotraj Skupnosti s sistemom predhodnega uradnega obveščanja o pošiljkah; obveznost nacionalnih organov, da določijo okvirne roke za obdelavo vlog za izvozna dovoljenja in roke za obravnavo zahtevkov za informacije, ki jih zagotovijo organi za izdajanje dovoljenj v zvezi z izvajanjem nacionalnih nadzorov blaga in tehnologij, ki niso navedeni v Prilogi.

² Pretovarjanje je delno zajeto v opredelitvi tranzita.

- b) Navedba področij, za katera bi lahko bile sprejete **smernice in najboljše prakse**. Smernice in najboljše prakse so načini izvajanja nekaterih določb Uredbe, o katerih bi se lahko dogovorila delovna skupina Sveta za blago z dvojno rabo, pripravili pa bi jih strokovnjaki „skupine za usklajevanje“. Smernice ne bi bile bi pravno zavezujoče, vendar bi zagotovile standarde za izvajanje nadzora izvoza, po potrebi bi bile dostopne javnosti, kot na primer pri najboljših praksah za ozaveščanje industrije, ki so bile sprejete decembra 2005. V nekaterih primerih bi se lahko navedene smernice mednarodnih režimov prilagodile posebnostim EU, zlasti obstoju enotnega trga in skupnih meja EU. Najboljše prakse in smernice se predlagajo za naslednja področja: nadzor neopredmetenih prenosov tehnologije, vključno s tehnično pomočjo in opredelitvijo izjem, povezanih s splošno dostopnimi tehnologijami in temeljnimi znanstvenimi raziskavami; globalna izvozna dovoljenja; prakse izvajanja, kot so analize skupnega tveganja; programi notranje skladnosti; dokumentacija za presojo zahtevkov za izvoz in uskladitev nacionalnih nadzorov blaga, ki ni navedeno v Prilogi.
- c) Navedba področij, na katerih zadostujejo **upravni ukrepi**, kot so: preglednost; izboljšanje spletnih strani držav članic in ES z vzpostavitvijo skupne točke za vstop na spletno stran; večja vključenost strokovnjakov za zagotovitev dosledne in enotne razlage Priloge I v EU; razvoj instrumentov za opredelitev blaga z dvojno rabo; izobraževanje uradnikov, ki izdajajo dovoljenja, in carinikov.
- d) Področja, ki bodo predmet **prihodnjih predlogov Komisije**, zlasti priprava dodatnih in novih splošnih izvoznih dovoljenj Skupnosti, da se olajša trgovina z neobčutljivim blagom v neobčutljive namembne kraje; navedeno blago sedaj zajemajo nacionalna splošna izvozna dovoljenja (za več podrobnosti glej Prilogo V).
- e) Treba bi bilo obravnavati še nekaj vprašanj, ki presegajo mehanizme režima EU za nadzor izvoza, vendar pa je nanje opozoril Svet (zlasti v akcijskem načrtu s solunskega vrha) in so jih potrdili medsebojni strokovni pregledi:

i) Omejitve mednarodnih režimov za nadzor izvoza

Režimi za nadzor izvoza ne morejo zagotoviti popolnoma varnega sistema nadzora, ker je, med drugim, njihovo članstvo omejeno, pravila pa niso pravno zavezujoča in dopuščajo veliko manevrskega prostora za njihovo izvajanje. Na splošno režimi ne uvajajo omejitev izvoza za države, ki niso ratificirale ustreznih pogodb o neširjenju orožja. To pomanjkljivost režimov bi bilo treba v idealnih okoliščinah odpraviti, da se zagotovi izvoz občutljivega blaga le v države, ki so varne in ki blaga ali tehnologije ne bodo uporabile za širjenje WMD.

Glede na hiter razvoj inovacij in širitev sektorja blaga z dvojno rabo, tudi zaradi sprememb v obrambnih strategijah in večje odvisnosti od novih tehnologij, se režimi soočajo z velikimi izzivi, kar zadeva izbor blaga za nadzor. Zato je potrebno boljše sodelovanje z industrijo.

Poseben primer pa je Wassenaarski sporazum, pri katerem je omejitev ta, da ni predpisano predhodno posvetovanje, če namerava ena država članica izdati izvozno dovoljenje za posel, ki je v bistvu podoben poslu, ki ga je druga država članica zavrnila.

EU bi se lahko zavzela za zaostritev režima v tem smislu.

ii) Članstvo vseh držav članic v mednarodnih režimih za nadzor izvoza

V času zadnje širitve so bile samo tri države članice EU od desetih novih držav članic podpisnice vseh mednarodnih režimov za nadzor izvoza. To je predstavljalo velik problem, saj nečlanstvo v režimu za zadevno državo članico pomeni, da mora v skladu z Uredbo o blagu z dvojno rabo izvajati nadzor, vendar pa ne more sodelovati v razpravah o nadzorovanem blagu ali o izvajanju nadzora izvoza v okviru teh režimov. Prav tako nimajo dostopa do bistvenih občutljivih informacij, kot so informacije o izvoznih dovoljenjih, ki so jih nečlanice EU zavrnil, ali seznama občutljivih končnih uporabnikov, ki je bistven za učinkovito izvajanje nadzorov na nacionalni ravni in ravni EU.

Septembra 2003 so službe Komisije državam članicam predlagale strategijo, ki naj bi v skladu z akcijskim načrtom s solunskega vrha spodbujala članstvo vseh novih držav članic v vseh mednarodnih režimih za nadzor izvoza, kar je odobril tudi politični in varnostni odbor Sveta. Zaradi tega so maja 2004 vse nove države članice EU pristopile k avstralski skupini in skupini držav dobaviteljic jedrskega blaga. Vendar pa niso bile vse uspešne pri pristopu k Režimu nadzora raketne tehnologije, saj sedem novih držav članic EU in Romunija k navedenemu režimu še niso pristopile, enako velja za Wassenaarski sporazum, katerega še ni podpisal Ciper. Zato je pomembno, da se članstvo v navedenih režimih še naprej dejavno spodbuja, hkrati pa je treba upoštevati potrebo, da se režimi razširijo tudi na druge glavne dobavitelje tehnologij z dvojno rabo, sistemi odločanja pa ostanejo še naprej učinkoviti. Do takrat pa je treba najti praktično začasno rešitev (po možnosti status začasnega opazovalca), ki bi novim državam članicam EU omogočala dostop do vseh pomembnih občutljivih informacij, zlasti o zavrnitvah, in tehničnih informacij o nadzorovanem blagu.

iii) Udeležba ES v režimih in usklajevanje stališč EU

Akcijski načrt s solunskega vrha in Strategija proti širjenju orožja za množično uničenje pozivata k vodilni vlogi EU pri usklajevanju stališč v okviru režimov za nadzor izvoza, med drugim z zagotavljanjem usklajenih stališč v režimih in večjo vključenostjo Komisije vanje. Službe Komisije so leta 2003 Svetu predlagale tako politiko, vendar pa je bila le delno uresničena. Eden od razlogov za težave, ki jih ima Komisija pri zagotavljanju večje usklajenosti EU, je dejstvo, da v režimih nima ustreznega statusa, zlasti v Režimu nadzora raketne tehnologije in Wassenaarskem sporazumu, kar slabi zmožnost Komisije, da bi učinkovito prispevala na področjih, ki jih zajema Uredba o blagu z dvojno rabo.

Komisija zato predlaga, da se njen status v mednarodnih režimih prouči z državami članicami in se tako zagotovi prvi korak k dostopu do elektronskega sistema upravljanja dokumentov Režima nadzora raketne tehnologije in Wassenaarskega sporazuma.

Komisija vztraja, da sta usklajevanje in vključenost EU, kakor je bilo poudarjeno tudi v Strategiji proti širjenju orožja za množično uničenje, politična prednostna naloga EU, saj se lahko le tako zasedanja uspešneje pripravijo in olajšajo pogajanja o predlogih s članicami tretjih držav. Takšno usklajevanje se je izkazalo za uporabno

pri zagovarjanju interesov EU, zlasti v avstralski skupini, ko so se sprejemale njene smernice, ali v Režimu nadzora raketne tehnologije in Wassenaarskem sporazumu o vprašanjih, kot so nadzor izvoza, povezanega s tehnologijami, ki se lahko uporabijo za projekt Galileo. Še naprej je treba nadaljevati z organizacijo ad hoc srečanj predstavnikov EU, ki sodelujejo v režimih za nadzor izvoza, in zadevnih skupin Sveta. Prav tako je treba nadaljevati prizadevanja za usklajevanje različnih pristojnih skupin Sveta (CONOP, CODUN, COETR, skupina za atomska vprašanja, COARM in delovna skupina za blago z dvojno rabo; glej glosar izrazov v Prilogi I), kar bi zagotovilo usklajenost in učinkovitost izvajanja Strategije EU proti širjenju orožja za množično uničenje.

S takšnimi izboljšavami bi Komisija prispevala k olajšanju rednega dialoga med državami članicami EU in industrijo EU, preden se v okviru režimov preverijo sezname nadzora, in zagotovila, da lahko dobavitelji EU sodelujejo pri predlogih za prilagoditev odločitev režimov zmogljivosti dobave in inovacijam v sektorjih blaga z dvojno rabo.

iv) Tehnična pomoč tretjim državam in mednarodno sodelovanje

Komisija se dobro zaveda, da si mednarodna skupnost prizadeva za spodbujanje učinkovitih nacionalnih nadzorov izvoza in njihovega večstranskega obravnavanja ter da želi s tem zapolniti vrzel, ki je nastala z vedno večjim številom virov dobave blaga z dvojno rabo iz držav, ki imajo zelo slabo razvite politike in prakse nadzora izvoza. S Strategijo EU proti širjenju orožja za množično uničenje je bila jasno izražena zavezanost h krepitvi politik in praks nadzora izvoza znotraj in zunaj meja EU v sodelovanju z mednarodnimi partnerji. Opredeljena je bila potreba po vzpostavitvi programa pomoči državam, ki potrebujejo tehnično znanje na področju nadzora izvoza.

Novembra 2003 je Svet za splošne zadeve in zunanje odnose sprejel dokument, ki poudarja, da mora postati politika neširjenja orožja del splošnih odnosov EU s tretjimi državami, med drugim z vključitvijo klavzule o neširjenju orožja v sporazume z navedenimi državami. EU namerava sedaj vključiti določbe o neširjenju orožja v vse nove sporazume s tretjimi državami, kakor je to storila v primeru držav AKP v popravljenem Kotonovskem sporazumu (te države so se strinjale, da sodelujejo z EU glede preprečevanja širjenja WMD z učinkovitim sistemom mednarodnih nadzorov izvoza). Bistven element klavzule določa, da morajo partnerji EU vzpostaviti učinkovit sistem nacionalnih nadzorov izvoza za blago, povezano z WMD. Zato se je EU sedaj zavezala, da bo zagotovila več pomoči pri nadzoru izvoza.

Komisija si prizadeva narediti več na področju tehnične pomoči pri nadzoru izvoza. Zato je v sodelovanju s sekretariatom Sveta (zlasti z uradom posebnega predstavnika visokega predstavnika Evropske unije za zunanjo in varnostno politiko) in državami članicami začela izvajati številne dejavnosti tehnične pomoči za države, kot so Hrvaška, Srbija, Črna gora, Bosna in Hercegovina, Ruska federacija, Kitajska, Ukrajina in Združeni arabski emirati. S tem bo podprla program nadaljnega izvajanja pomoči za nadzor izvoza, ki se financira iz sredstev novega instrumenta za stabilnost v obdobju 2007–2013.

Komisija se zavezuje, da bo okrepila svoje sodelovanje z drugimi tretjimi državami ter glavnimi trgovinskimi partnerji in mednarodnimi organizacijami, pri čemer se bo oprla na izkušnje, ki jih je pridobila zlasti s sodelovanjem z Mednarodno agencijo za atomsko energijo (IAEA). V ta namen namerava zlasti olajšati sprejetje ukrepov za nadzor posebnega projektno zasnovanega izvoza, in sicer tako, da bo na podlagi plodnih izkušenj, pridobljenih zlasti s projektom Galileo, olajšala udeležbo tretjih držav v raziskovalnih in gospodarskih projektih, ki jih financira EU.

V. Ocena učinka predlogov

Septembra 2005 so se začela zbirati stališča strokovnjakov o izvajanju Uredbe in študija ocene učinka, da bi se ocenili učinki različnih možnosti za reformo nadzora izvoza. V študiji ocene učinka, ki je vključevala tudi javni razpis za predložitev stališč vseh zainteresiranih strani, so sodelovale države članice, izvozniki, prevozniki in trgovci. Rezultati so bili objavljeni februarja 2006³, nato pa so o njih razpravljale države članice in izvozniki.

Upoštevana je bila večina priporočil in pripomb, ki so jih predložila zainteresirana združenja industrije, čeprav v določenih pogledih to sporočilo ne vključuje nekaterih predlogov, saj ne bi bili politično izvedljivi (npr. korenita poenostavitve seznamov nadzorovanega blaga ali nacionalnih nadzorov).

Najprej so bile proučene različne možnosti, po pridobitvi rezultatov študije držav članic in pripomb izvoznikov pa je Komisija izbrala najboljše možnosti v smislu stroškovne učinkovitosti. Proučene so bile tudi predlagane spremembe zakonodajne ureditve, saj bi bilo treba omejiti ovire, s katerimi se soočajo proizvajalci, izvozniki in uprave držav članic, zmanjšati na najnižjo možno raven. Natančnejša predstavitev ocene učinka je na voljo v obrazložitenem memorandumu predloga Sporočila in preoblikovane Uredbe Sveta (ES) št. 1334/2000 ter v opombi, priloženi navedenemu predlogu.

Predlog Komisije za ***nadzor tranzita in pretovarjanja*** bo pristojnim nacionalnim organom držav članic omogočil, da zasežejo in odvzamejo blago z dvojno rabo, ki je v tranzitu (kakor je opredeljeno v predlagani preoblikovani različici Uredbe), kadar je namenjeno v tretjo državo, toda le, če obveščevalne informacije, ki jih pridobijo države članice, navajajo namen uporabe blaga za širjenje orožja za množično uničenje in če so s tem kršene mednarodne pogodbe in dogovori o neširjenju jedrskega orožja. Takšnih primerov verjetno ne bo veliko. Možnost izvajanja nadzora nad vsakim posameznim pretovarjanjem v EU je bila zaradi neizvedljivosti zavrnjena.

S študijo ocene učinka je bilo v zvezi z ***zagotavljanjem posredniških storitev***, povezanih z blagom z dvojno rabo, ugotovljeno, da obstajajo praktične težave glede izvajanja sistematičnega nadzora (odobritve) posredniških poslov, ki jih opravijo fizične ali pravne osebe EU, ter nezmožnosti izvajanja takih nadzorov nad državljani EU, ki opravljajo posredniške storitve v tujini. To je Komisijo spodbudilo, da predlaga omejitev nadzora na dejavnosti, ki se izvajajo iz EU v tujino, in na primere, ko se posrednik zaveda, da bi se lahko zadevno blago uporabilo za širjenje WMD.

Študija ocene učinka je pokazala prednosti ukrepov, ki zagotavljajo **večjo preglednost** zakonodaje EU in držav članic.

³ Dokument je na voljo na spletni strani:
http://ec.europa.eu/comm/trade/issues/sectoral/industry/dualuse/pr230206_en.htm

Študija je tudi poudarila potrebo po dodatni opredelitvi in razjasnitvi pogojev uporabe ***splošnega izvoznega dovoljenja Skupnosti in nacionalnih splošnih izvoznih dovoljenj*** na ravni EU.

Študija ocene učinka pa je poudarila tudi potrebo po ***pripravi dodatnih splošnih izvoznih dovoljenj Skupnosti***, da bi se prakse EU uskladile s praksami drugih večjih dobaviteljev in podpisnic mednarodnih režimov za nadzor izvoza. Izvozniki so predložili predloge, ki jih namerava Komisija po vseh verjetnosti uresničiti leta 2007, ko bo predlagala spremembe Priloge I k Uredbi (podrobnosti v Prilogi V tega dokumenta). Verjetno obstaja kompromis med pripravo novih izvoznih dovoljenj Skupnosti za določene države in zaostritvijo nadzora izvoza v države, ki niso podpisnice režimov.

Sprejetje najboljših praks za izdajo globalnih izvoznih dovoljenj mora pospešiti uporabo navedenih dovoljenj, s čimer bi se izognili izkrivljanju konkurence med izvozniki EU.

Študija ocene učinka je tudi pojasnila, kakšno dodano vrednost prinaša ***usklajeno izvajanje nacionalnih nadzorov blaga, ki ni navedeno v Prilogi***, za varnost in trgovino. Evropska komisija je države članice opozorila, da vedno večji delež zavrženih dovoljenj zajema blago, ki ni navedeno v Prilogi in ki se lahko po definiciji v drugih državah članicah izvaža brez omejitev, razen v tistih, ki izvajajo isti nadzor končne uporabe. V študiji se predlaga, da naj bi bili nacionalni carinski organi sposobni ustaviti vsako blago, ki ni navedeno v Prilogi in nad katerim se izvaja nacionalni nadzor končne uporabe. Študija je pokazala tudi, da obstaja nevarnost preusmeritve izvoza prek druge države članice, da se izogne zavrnitvi izvoza blaga, ki ni navedeno v Prilogi, če industrija o nadzoru ne bo bolj enotno obveščena in ozaveščena.

Uvedba ***postopka „komitologije“*** mora prispevati k hitrejšemu sprejemanju posodobitev prilog Uredbe št. (ES) 1334/2000. Poleg tega mora Komisija prevzeti dejavnejšo vlogo v mednarodnih režimih nadzora izvoza.

Predlogi za začetek ***pogajanj s tretjimi državami*** za zagotovitev, da pravila tretjih držav glede pravil o ponovnem izvozu, ki se izvajajo znotraj EU, ne bodo več veljala in ne bodo ovirala enotnega trga, bi bili koristni za industrijo EU ter izvoznike iz tretjih držav. Predlogi za uvedbo odstopanj od sedanjih pravil Uredbe, potrebnih za projekte, kot je Galileo, ki omogočajo skupne postopke odločanja EU in po možnosti tudi uvedbo režima nadzora projektno zasnovanega izvoza za izvoznike novih ali občutljivih tehnologij iz Priloge, ki so bile razvite v EU, bi bili koristni za raziskovalne in gospodarske projekte, ki jih sofinancirajo EU in države članice ter so na voljo tudi tretjim državam.

Večina ukrepov, predvidenih poleg zgoraj navedenih, bo omogočila večjo usklajenost, boljše izvajanje nadzora izvoza v EU in večjo preglednost. Spodbudili bodo enake konkurenčne pogoje, brez katerih industrija EU ne bi mogla ostati konkurenčna. Večina predlaganih ukrepov zahteva boljše in v nekaterih primerih drugačno uporabo razpoložljivih sredstev v državah članicah.

Za tesnejše sodelovanje držav članic so sicer potrebna nekatera sredstva držav članic, ki so razvile najbolj napredne zmogljivosti, vendar bo omogočilo večjo splošno učinkovitost režima EU. Nekateri države članice bodo morda morale posodobiti izvajanje nadzora izvoza in povečati temu namenjena sredstva, da bodo dosegle visoke standarde učinkovitosti in izpolnile zahteve izvoznikov po hitrejših in učinkovitejših sistemih, kot so hitrejša obravnava zahtevkov za izvozna dovoljenja, po možnosti v za to določenem roku, vodenje, ki temelji na upoštevanju tveganja, ozaveščanje industrije, razširitev notranjih programov za skladnost

nadzorov in večja podpora industriji pri odgovorih na njihove poizvedbe.

VI. Sklepi in nadaljnji koraki

Prva prednostna naloga mora biti zgodnje sprejetje potrebnih sprememb Uredbe, ki so zajete v predlogu za preoblikovanje besedila, s strani Sveta.

Ker pa za izboljšanje nadzora izvoza niso v vseh primerih potrebni zakonodajni ukrepi, Komisija poziva Svet, da se seznani z vsemi področji predloženih predlogov in odobri konkretne ukrepe, ki jih je treba sprejeti v dogovorjenem okvirnem roku. Komisija predlaga, da se vsi ukrepi dokončno sprejmejo do konca leta 2008, ukrepi za dostop Komisije do WAIS in ePOC (elektronski sistem za razširitev Wassenaarske skupine in Režima nadzora raketne tehnologije) pa že v začetku leta 2007. Komisija tudi poziva Svet, naj spremlja nacionalno izvajanje nekaterih priporočil medsebojnega strokovnega pregleda, o čemer bo predsedstvo Svetu redno poročalo, naslednje poročilo pa bo predloženo predvidoma decembra 2006.

Evropska komisija bo v svojem naslednjem poročilu⁴ o izvajanju Uredbe proučila izvajanje Uredbe in napredek, dosežen na področjih, navedenih v tem sporočilu, in bo opozorila na področja, na katerih so potrebni nadaljnji ukrepi. Še naprej bo proučevala možnosti izvajanja nadzora izvoza, tako da bodo v prihodnosti v ospredju notranji programi skladnosti industrije in ne več izdajanje dovoljenj za vsak primer posebej.

Priloge

- I. Glosar osnovnih izrazov za blago z dvojno rabo in okrajšave
- II. Sodna praksa Sodišča evropskih skupnosti v zvezi z blagom z dvojno rabo
- III. Ozadje o mednarodnih režimih za nadzor izvoza
- IV. Podrobnosti o predlogu Komisije iz oddelkov IV a) in b) Sporočila
- V. Predlogi za področje uporabe dodatnih splošnih izvoznih dovoljenj Skupnosti

⁴

Poročilo 2000–2004 je na voljo na spletni strani:
http://ec.europa.eu/comm/trade/issues/sectoral/industry/dualuse/legis/index_en.htm

ANNEX I

Glossary of basic dual-use terms and acronyms

- **AG (Australia Group):** this international export control regime sets up guidelines for export controls of biological and chemical dual-use items and establishes lists of items that each Member commits, at political level, to integrate into its national legislation to the extent that this is compatible with its constitution and other national specificities of its legal and administrative system. Its name derives from the decision of Australia to chair this group. The first meeting of what subsequently became known as the Australia Group took place in Brussels in June 1985. Subsequently the meetings have taken place in Paris, to the exception of the 20th anniversary, in 2005, which was held in Sydney. The number of members including the EC participating in the AG has grown from the original 15 in 1985 to 40⁵ at present. Website: <http://www.australiagroup.net/>.
- **Article 18 Coordination group:** expert meeting chaired by the Commission whose mandate is set by the Article 18 of the Regulation No (EC) 1334/2000. The EU experts (one per Member State) are nominated by the Member States. The Group discusses any implementation issue related to the Regulation. It is opened to exporters on ad hoc basis. It has been opened to custom authorities in 2005 and to specialist technology experts in 2006.
- **Research:** experimental or theoretical work undertaken principally to acquire new knowledge of the fundamental principles or phenomena or observable facts, not primarily directed towards a specific practical aim or objective.
- **BTWC** – Biological and Toxin Weapons Convention.
- **Catch-all or End Use Control:** ad hoc controls applying to non-listed items and based on the assessment by the exporter and/or the governments of the risk attached to the end use of these items when exported to certain end-users. Those controls can be imposed by Member States at the national level via their notifications to exporters (Articles 4.1 to 4.3 of the Regulation) and rests also on the exporters who must report to national competent authorities if they are aware of certain transactions covering non listed items which may lead to proliferation of weapons of mass destruction or other purposes and cases referred to in Articles 4.1 to 4.5 of the Regulation. In those cases, exporters have to ask national governments if export authorisations are requested prior to the export.
- **COARM** is the EU General Affairs Council's working group dealing with conventional arms.
- **CODUN** is the EU General Affairs Council's Committee on Disarmament in the United Nations.
- **"Comitology"** is established Community shorthand for the work of committees, made up of representatives of Member States and chaired by the Commission, whose function is to assist the Commission in adopting measures implementing Community laws and Community policies.

⁵ The EU MS and the Commission, Australia, Argentina, Bulgaria, Canada, Iceland, Japan, New Zealand, Norway, Republic of Korea, Romania, Switzerland, Turkey, Ukraine, United States.

- **CONOP** is the EU General Affairs Council's Committee on Non-Proliferation.
- **COTER** is the EU General Affairs Council's Terrorism Working Group (second pillar).
- **CWC** – Chemical Weapons Convention. It is a multilateral treaty on the prohibition of chemical weapons (178 Parties) which entered into force 29 April 1997.
- **CGEA** – Community General Export Authorisation established by the Council Regulation (EC) No 1334/2000 for control of exports of Dual-use Items and technology, which allows all exporters who respect its conditions of use set in the Regulation to export listed items (in Annex II of the Regulation) to Australia, Canada, Japan, New Zealand, Norway, Switzerland, United States.
- **"Dual-Use items"** are goods and technology developed for civilian uses, but which can be used for military applications or to produce weapons of mass destruction.
- **End-use** – the particular way, in which a dual-use item can be used
- **End-user** – the final or ultimate user of the item.
- **International Export control regimes** – these regimes have been set up by like minded countries to address proliferation risks as they arose and to facilitate their members' compliance with international non proliferation treaties which encourage international cooperation for legitimate and peaceful purposes. The international regimes include: the Wassenaar Arrangement on Export Controls for Conventional Arms and Dual-Use Goods and Technologies, the Australia Group on chemical and biological weapons materials, the Nuclear Suppliers' Group and the Missile Technology Control Regime. These international export control regimes take decisions by unanimity on the basis of consensus.
- **National General Export Authorisations** are issued by national authorities and published in national official journal. They are valid for all exporters based in the Member State where they are published and who meets the conditions set in the national law, covering one or several specified countries as well as a number of dual-use items defined in the national law.
- **Global export** authorisation: granted to one specific exporter in respect of a type or category of dual-use item which may be valid for exports to one or more specified end users in one or more specified third countries.
- **IAS**: impact assessment study.
- **Individual export authorisation** is granted to one specific exporter for one end user in a third country and covering one or more dual-use items or technologies
- **Items in the public domain**: dual-use items and technologies made available without restrictions upon its further dissemination (copyright restrictions do not remove technology or software from being in the public domain)

- **MTCR** – Missile Technology Control Regime: this international export control regime was set up in 1987. The MTCR now has 34 member countries⁶. MTCR Website: <http://www.mtc.info>. The aim of the MTCR is to restrict the proliferation of missiles, complete rocket systems, unmanned air vehicles, and related technology for those systems capable of carrying a 500 kilogram payload at least 300 kilometres, as well as systems intended for the delivery of weapons of mass destruction (WMD). The Regime's controls are applicable to certain complete rocket systems (to include ballistic missiles, space launch vehicles (SLVs), and sounding rockets) and unmanned air vehicle (UAV) systems (to include cruise missiles, drones, UAVs, and remotely piloted vehicles [RPVs]). Partners also recognize the importance of controlling the transfer of missile-related technology without disrupting legitimate trade and acknowledge the need to strengthen the objectives of the Regime through cooperation with countries outside the Regime.
- **NPT** – the Treaty on Non proliferation of Nuclear Weapons. The NPT entered into force in 1970, and with 187 parties, it is one of the most widely-adhered to arms agreements in history.
- **NSG** – this international export control regime, the Nuclear Suppliers' Group, which consists of 45 member countries,⁷ seeks to contribute to the non-proliferation of nuclear weapons through the implementation of Guidelines for nuclear exports and nuclear related exports. The NSG was created following the explosion in 1974 of a nuclear device in India, which demonstrated that nuclear technology transferred for peaceful purposes could be misused. Website: <http://www.nuclearsuppliersgroup.org>.
- **PSC** – Political and Security Committee is one of the GAERC preparatory committees and the lynchpin of the CFSP and the ESDP.
- **Report of the Commission services on the implementation of Regulation No (EC) 1334/2000 from 2000 to May 2004:** this report, in conformity with the obligations set in Article 20 of the Regulation, is available on the DG TRADE webpage at the following address:
http://ec.europa.eu/comm/trade/issues/sectoral/industry/dualuse/legis/index_en.htm
- **UNSCR** – United Nations Security Council Resolution.
- The **Wassenaar Arrangement** on Export Controls for Conventional Arms and Dual-Use Goods and Technologies is the successor to "COCOM". It began operations in September 1996. The Wassenaar Arrangement is presently composed of 40 countries⁸. The WA website: www.wassenaar.org. It sets up list of military and dual use items for which exports are to be controlled by the member countries according to the regime's guidelines

⁶ Argentina, Australia, Austria, Belgium, Brazil, Bulgaria, Canada, Czech Republic, Denmark, Finland, France, Germany, Greece, Hungary, Iceland, Ireland, Italy, Japan, Luxembourg, Netherlands, New Zealand, Norway, Poland, Portugal, Rep. of Korea (South Korea), Russia Federation, South Africa, Spain, Sweden, Switzerland, Turkey, Ukraine, United Kingdom, United States.

⁷ EU 25 Member States. Non EU Member States: Argentina, Australia, Brazil, Bulgaria, Canada, China, Croatia, Japan, Korea, New Zealand, Norway, Russian Federation, South Africa, Switzerland, Turkey, Ukraine, USA.

⁸ Argentina, Australia, 24 EU MS (except Cyprus), Bulgaria, Canada, Croatia, Japan, New Zealand, Norway, Republic of Korea, Romania, Russian Federation, South Africa, Switzerland, Turkey, Ukraine, United States.

and in conformity with country's legal and administrative framework. It has been established in order to contribute to regional and international security and stability, by promoting transparency and greater responsibility in transfers of conventional arms and dual-use goods and technologies, thus preventing destabilising accumulations. Participating States seek, through their national policies, to ensure that transfers of these items do not contribute to the development or enhancement of military capabilities which undermine these goals, and are not diverted to support such capabilities. Representatives of Participating States meet regularly in Vienna where the Wassenaar Arrangement's Secretariat is located.

- **WMD** – Weapons of Mass Destruction, which include nuclear, chemical and biological weapons as well as its means of delivery and in particular missile technology.
- **WPDU** – Council Working Party on Dual-Use Goods.

ANNEX II

Jurisprudence of the European Court of Justice on dual-use

Jurisprudence of the European Court of Justice in the area of dual-use goods has established that the rules restricting the exports of these goods to third countries fall within the scope of the common commercial policy, as set out in Article 133 of the EC Treaty.

The ECJ delivered preliminary rulings in the case of "Werner" (Case C-70/94) and "Leifer" (case C-83/94)

In the "*Werner*" (Case C-70/94), the Court stated that "a measure (...) whose effect is to prevent or restrict the export of certain products, cannot be treated as falling outside the scope of the common commercial policy on the ground that it has foreign policy and security objectives".

In the "*Leifer*" (Case C-83/94), the Court stated that "Article 113 (now Article 133) of the EC Treaty is to be interpreted as meaning that rules restricting exports of dual-use goods to non-member countries fall within the scope of that article and that in this matter the Community has exclusive competence, which therefore excludes the competence of the Member States save where the Community grants them specific authorization". It also ruled that the fact that "a trade measure may have non-trade objectives does not alter the trade nature of such measures". The Court also stated that "the fact that the restriction concerns dual-use goods does not affect that conclusion. The nature of those products cannot take them outside the scope of the common commercial policy.

ANNEX III

The international export control regimes

The international export control regimes establish norms and guidelines to control nuclear, chemical, biological, missile-related exports as well as the exports of conventional arms and dual-use technologies. Between the 1970s and the 1980s, four international export control regimes were set up to enable their members to participate in international trade while complying with their obligation to facilitate international cooperation for legitimate purposes. These are: the Nuclear Suppliers' Group (NSG) and Zangger Committee for nuclear items; the Australia Group (AG) for chemical and biological dual-use items; the Missile Technology Control Regime (MTCR) for missile related technologies; and the Wassenaar Regime for dual-use items related to conventional weapons. Comprehensive lists of controlled items were developed in the Regimes as only one international treaty of non-proliferation (the Chemical Weapons Convention) lists the dual-use items and technologies subject to controls, whilst the other treaties or arrangements (Biological and Toxin Weapons Convention, the Non Proliferation Treaty, the Hague Code of Conduct on Missiles) do not list any dual-use technologies that can be used for WMD end uses.

Since the terrorist attacks of 11 September 2001, the initial mandates of those regimes, which were to prevent States to acquire dual-use items for producing WMD or conventional weapons, have been adjusted to prevent also the acquisition by non-State actors of dual-use items that could be used for terrorist attacks (either massive or via conventional means).

The threat of massive terrorist attacks using WMDs has led to increased workload in international export control regimes (in particular in the Australia Group) so as to adjust the criteria and guidelines of the regimes to the particular threats

Except for the Wassenaar Arrangement, the international regimes have no technical secretariat to manage the meetings. Except for the Australia Group, the regimes have rotating chairs changed every year. The international regimes hold a plenary meeting per year. This meeting which gathers the heads of delegations of each Member decides on all major issues in particular the entry of new members, the changes to the lists, the adoption of amendments to existing guidelines, outreach to non member countries. They adopt a press-release at that occasion. Decisions are taken at unanimity for all issues. Members have the capacity to make proposals on any subject in the mandate of the regime.

The preparation of the plenary meetings is made by technical expert groups. Those groups usually represent 3 different types of expertise: technical experts to prepare the lists of controls, custom and enforcement officers as well as licensing officers who exchange practices, intelligence expertise where information on sensitive issues regarding proliferation, terrorism and WMD acquisition are exchanged.

All the 25 EU Member States are members in the Australia Group (AG) and the Nuclear Suppliers Group (NSG), but Cyprus is not yet member of the Wassenaar arrangement. Seven new Member States (Cyprus, Estonia, Latvia, Lithuania, Malta, Slovakia and Slovenia) are not yet members of the MTCR nor is Romania (in the process of acceding to the EU). The European Commission is member of the Australia Group and observer in the NSG, but has no status in MTCR and Wassenaar although it can participate in the meetings, along with the Council Secretariat, as part of the EU Presidency delegation since the adoption of the Thessaloniki Action Plan.

Worth noting that the **Chemical Weapons Convention** mentioned in the Communication is not an international export control regime of the same nature as those 4 described. The fundamental difference is that it is a multilateral treaty (178 Parties) which entered into force 29 April 1997 and contains both provisions and a mechanism for inspections so as to verify State Parties' compliance and also lists of items, including dual use items, whose trade must be controlled. It is the only international non-proliferation treaty containing such lists of items.

ANNEX IV

Details of the Commission proposal mentioned in sections IV. a) and b) of the Communication

a) Proposals for amendment of current Regulation:

The following proposals for the amendment of the Regulation are made:

- introduction of certain controls on dual-use items in transit within the EU
- control of brokering of dual-use items if there are grounds to suspect a link to a WMD programme
- clarification and update of controls of intangible transfers of technology including the provision of technical assistance
- introduction of some limited adjustments regarding the application of national controls on items non-listed in the Regulation in order to improve their efficiency and the transparency of their operation, although leaving implementation to best practices
- as to general export authorizations, clarification of the conditions for the use of the Community General Export Authorisation (a notification requirement) and of national general export authorizations , and of the criteria for the granting of global authorizations
- proposals to improve the exchange of information among Member States and with the Commission and to ensure that denials of authorisations by one Member State are properly taken into account by the other MS
- introduction of provisions on relations with third countries, according to which negotiations could be conducted with third countries to improve the coordination of the functioning of export control regulations and facilitate the mutual recognition of such controls
- introduction of procedures for a speedier adoption of amendments to the annexes of the Regulation and for measures necessary to implement the Regulation (a comitology procedure)
- possible introduction of an electronic system for exchanging information on denials as well as other information and improvements of the notifications of denials
- replacement of EU intra-community controls with prior notification and a traceability system within the EU
- provision for the establishment by national authorities of indicative deadlines for the processing of applications for export authorisations, and of deadlines for the treatment of requests for information from licensing authorities concerning the application of national controls.

- introduction of a reference to criminal sanctions to be adopted for the most serious infringements to the Regulation in conformity with reported practices of the Member States.

b) Areas where guidelines/best practices could be elaborated:

Guidelines and best practices are modalities for implementing certain provisions of the Regulation which could be agreed at the level of the Council Dual-Use Working Group and prepared by the experts in the "Coordination Group". They would not be legally binding but provide standards for the application of export controls. In some cases, those guidelines could consist of an adjustment of the international regimes' guidelines to take account of EU specificities, in particular the existence of a single market and common EU borders. In some instances, these guidelines and best practices can be made public for the benefit of exporters, although in other cases their nature would require that they are kept within the relevant administrations as internal guidance. Among the areas where such guidelines and best practices could be prepared are the following:

- implementation and enforcement of controls of intangible transfers of technology including provision of technical assistance
- modalities for the implementation of certain aspects of the controls on non-listed items ("catch all" provision), destined to improve flows of information among Member States and to limit the possibilities of circumvention of controls applied by one Member State via exports through other Member States
- improvement of risk assessment, including possible elements for common risk analysis and enforcement as foreseen by Council Regulation No (EC) 648/2005 on the security amendments to the Customs Code and its implementing provisions to be adopted by the end of 2006
- implementation of global export authorizations (scope, conditions of use and how to check compliance)
- elements used to assess export applications including the compliance capacity of the exporter, supporting documents and end-user certificates
- establishment of target deadlines to decide on applications for authorisations
- internal compliance programmes.

ANNEX V

Suggestions for new Community General Export Authorisations

Areas which have been suggested for the scope of new Community General Export Authorisations:

- some chemical products covered by the Chemical Weapons Convention could benefit from new trade facilitation to a number of Parties to the CWC which are not covered by the Annex II to the Regulation (which defines the Community General Export Authorisation)
- small quantity /value shipments and samples
- Wassenaar non-sensitive items could benefit from the creation of a new Community authorisation covering certain countries which are members of Wassenaar and not listed in Annex II of the Regulation (which defines the Community General Export Authorisation)
- the new Community General Export Authorisations will contain implementing provisions based on those provided in the proposal to amend the Community General Export Authorisation and on those currently in force in the Member States who currently have adopted relatively similar national general export authorisations in their scopes and destinations.